

به‌شدت مورد توجه است، در احزاب سیاسی نیز مشاهده می‌شود و در مجموعه‌های اقتصادی و صنایع به‌ویژه در میدان‌های امنیتی و نظامی جزو اصول قطعی و پذیرفته‌شده است و تا مرحله نابودی رقیب و یا نفوذی اقدام می‌کنند و حتی افتخار نیز می‌کنند و شکفت اینکه هیچ عاقلی به خود اجازه نمی‌دهد که اینان را متهم به خودخواهی، استبداد، تعصب و خشونت و ... نماید؛ بلکه طبیعت مسأله اقتضا می‌کند که به صفاتی چون شجاعت، غیرت و جوانمردی هم توصیف شوند؛ اما اگر کسی بخواهد، در میدان انسانیت و کمالات معنوی بین شیطان مجسم و انسان کامل و شیطنت و انسانیت و خدمت‌گزار به انسان و خائن به آن و بین عادل و جائر، صحبت از تفاوت مراتب و لزوم مرزبندی بین صالح و طالح نماید. از سوی عده‌ای –که شاید موقعیت خود را در خطر می‌بینند– مورد انواع اتهام و تحقیر و توهین و یا نصیحت و پند و اندرز قرار می‌گیرند و زبان به نصیحت و دلسوزی می‌کشایند که دیگران را قضاوت نکنید و اصرار دارند، عنوان هتک حرمت مؤمن و غیبت مسلم را بر مؤمن و منافق و کافر و مشرک نیز تعمیم دهند و صدها کتاب حدیث و فقه را مرور می‌کنند تا بتوانند، شبهه‌ای بیابند و مؤمنان غیرتمند را در غیرت دینی و تولا و تبرا و یقین‌شان مردد سازند!

قرآن کریم که برای رنگ، سرزمین، زبان، نژاد، قوم و قبیله و... هیچ ارزشی قائل نیست، از آغاز تا پایان اصرار بر جدایی مرز حق و باطل و شیطان و انسان دارد و در سه مورد به‌صراحت کسانی را که در پی نسبی‌گرایی اخلاقی هستند و زمینه‌سازی می‌کنند تا جای جلاد و شهید را عوض کنند، مورد سرزنش قرار می‌دهد و می‌گوید: ﴿اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (جانبه:۲۱) و یا ﴿اَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ﴾ (ص:۲۸) و در سوره قلم آیه ۳۶–۳۵ می‌فرماید: ﴿اَنُجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ، مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾. معلوم نیست این چه خردورزی و عقلانیت و مدنیت است که یک اندیشه مبتنی بر عقل و منطق و برهان را در ردیف یک مکتب خرافی، ضد منطق، غیربرهانی و غیرعقلایی قرار می‌دهند؟ یا دین مبتنی بر فطرت و توحید را در ردیف دین موش‌پرستی قرار می‌دهند! باید جامعه‌ای که نگاه توحیدی دارد و تمامی زوایای زندگی خود را در چارچوب برهان و منطق و تعقل قالب‌بندی نموده است، روزانه پنج‌بار این اندیشه برتر را علنا صدا بزند و میدان خود را با جوامعی که تنها به دل‌خواه و هوس خود و تقلید کورکورانه از گذشتگان، زندگی خود را سپری می‌کنند، متفاوت باشد و مرها از همدیگر جدا باشد. باید مسلمانان روزانه در جمع یکدیگر اخلاص و توحید و اسلام و عبادت خود را بازبینی کنند و فضا را برای دل‌های پاک آماده و برای افراد نالایق، غیر قابل تحمل نمایند.

.....

• پی‌نوشت‌ها

- عیون اخبارالرضا^{علیه السلام}، ج۱، ص ۱۱۶، ضمن حدیث ۱ از باب ۳۴: علل الشرائع، ج۱، ص۳۰۵، ضمن حدیث ۹ از باب ۱۸۲؛
- مَحَبَّةُ الْبَيضَاء، ج۸، ص ۱۳۳؛
- علل الشرائع، ج۲، ص ۱۹ – حدیث ۱ از باب ۱۸: وسائل الشیعه، ج۵، ص ۳۷۷، حدیث ۸.

ملت‌های جهان نسبت به ایران اسلامی را فرصت مناسبی برای گسترش همکاری‌های علمی و دانشگاهی در سطح بین‌الملل برشمرد و خاطرنشان کرد: تمدن غربی نسبت به سایر ملل، نگاه سلطه‌جو و خودبرتری‌بینی دارد و لذا کشورهایی که رنج استعمار را با تمام وجود خود حس کرده‌اند، ترجیح می‌دهند، روابط علمی محترمانه خود را با دانشگاه‌های جمهوری اسلامی ایران تعمیق دهند.

• علم تنها مسیر کشور برای پیشرفت است

آقای اکبری فرد نیز در این دیدار، با ابراز خرسندی از حضور در جامعةالمصطفی، اظهار کرد: جامعةالمصطفی افتخاری برای مجموعه علمی

عبادات الهی باید پنهان و دور از چشم مردم باشد تا از ریا به‌دور باشد! با حضور در صحنه، هم امید و امنیت و اعتماد به دست می‌آید و هم حجت بر دشمنان تمام می‌شود. حضور مردم، دشمن شکن است و او را از نشان‌دادن چنگ و دندان ناامید می‌کند و نیز نمایش قدرت است و جایگاه جامعه و حاکمیت اسلامی را در تعاملات بین‌المللی ارتقامی بخشد.

در جمله دوم حدیث آمده است: «وَلْيَكُنِ الْمَنَافِقُ وَالْمُسْتَخَفُّ مَوْذِيًا لِّمَا أَقْرَبَهُ، يظهر الاسلام والمراقبة» تا منافق و کسانی که سهل‌انگاری دارند، ناچار شوند – حد اقل برای حفظ ظاهر – به آنچه اقرار نموده‌اند پای‌بند باشند، اظهار اسلام نمایند و مراقب رفتار خود باشند. در این جمله از دو گروه نام برده می‌شود که در اظهار دین و تعظیم شعارن مشکل دارند و سنگ‌اندازی می‌کنند: منافقان و سهل‌انگاران؛ منافق در این مقام کسی است که از امنیت و امکانات جامعه اسلامی بهره می‌گیرد؛ ولی برای آن حاضر نیست هزینه بدهد. از دین کسب آبرو می‌کند؛ ولی به آن باور ندارد. مستخف نیز کسی است که دین را سبک می‌شمارد و نسبت به مقررات آن سهل‌انگار است؛ گویا هنوز جایگاه خود را نیافته و بین خود و یک شاخه علف خودرو، فرق نمی‌گذارد و به‌تعمیر دیگر، به فرایند و آثار اعمال و رفتار خود باور ندارد. برای خود و کار خود ارزشی قائل نیست، زندگی را یاری به هر جهت می‌پندارد و در نهایت انگل جامعه می‌شود.

با دعوت به نمازجماعت، منافق ناچار می‌شود، وقتی هجوم مردم به مساجد را می‌بیند، برای تظاهر هم که شده، در نماز حاضر شود و مراقب رفتار خود باشد و احتمال دارد، به‌تدریج اصلاح شود. شخص سهل‌انگار نیز با دیدن شکوه نمازگزاران، به‌تدریج به شخصیت انسانی خود و ارزش انسان در جامعه اسلامی پی می‌برد. شخصیت می‌یابد و این خود، یکی از آثار ظهور و بروز اخلاص در جامعه است؛ باید فضای جامعه آلودگی‌ها و ناخالصی‌ها را اصلاح نماید و خلوص بیاموزد و دل‌های بیمار را معالجه و سلامتی ببخشد و یا به‌تدریج جامعه را از آلودگی‌ها تصفیه کند و نگذارد، ویروس بیماری و آلودگی، جامعه را از پای درآورد.

دو فراز دیگر از این حدیث را به یاری خدا در بخش‌های آینده مرور می‌کنیم و این بخش را با فرازی از حدیث دیگر به پایان می‌بریم. از حضرت صادق ^{علیه السلام} نقل شده است که فرمود: «انما جعلت الجماعة والاجتماع الى الصلاة لكي يعرف من يصلي ممن لا يصلي ومن يحفظ مواقيت الصلاة ممن يضيّع»؛ نمازجماعت و حضور در اجتماع نماز برای آن مقرر شده است تا کسی که نماز می‌گزارد، از آنکه توجه ندارد و آنکه وقت نمازها را رعایت می‌کند – به‌وقت، نمازهایش را برپا می‌دارد – از آنکه رعایت نمی‌کند، بازشناخته شود. رسم بر این است – و این رسمی طبیعی و معقول و فطری است – که در میدان‌های بازی، محوطه‌ها، فضاها، رقبا و گروه‌ها از یکدیگر جدا هستند و هیچ‌یک از اعضای این گروه، حق ندارد قدمی به مصلحت و یا موفقیت گروه رقیب بردارد و یا در میدان آنها بازی کند – البته اشتباهات و لغزش‌ها نیز تعریف شده و حساب جداگانه دارد – اما هیچ عاقل و غیرتمندی اجازه نمی‌دهد که عضوی از یک گروه بازیگر به‌نام این گروه و در میدان این گروه برای گروه رقیب قدمی بردارد و حتی از نماد آنها استفاده کند. همین حقیقت بارز و روشن که در عالم مجاز و بازی

جامعةالمصطفی امروز در اختیار همه بخش‌های کشور از جمله دانشگاه‌ها و مراکز علمی قرار دارد و امیدواریم در ادامه، شاهد این همکاری‌ها با دانشگاه شهید باهنر کرمان نیز باشیم. وی پیشرفت‌های علمی کشور در سال‌های پس از انقلاب را با وجود همه فشارها غیرقابل کتمان دانست و اظهار کرد: این پیشرفت‌های علمی به‌ویژه در حوزه تحصیلات عالی و دانشگاهی و ایجاد زیرساخت‌های آموزشی برجسته است و اکنون در نقطه‌ای قرار داریم که باید به سمت بین‌المللی شدن حرکت کرده و در این زمینه برنامه‌ریزی نماییم. عضو مجلس خبرگان رهبری در پایان، نگاه مثبت

جامعةالمصطفی پرداخت و با اشاره به آموزش زبان فارسی به همه فراگیران این مرکز، تصریح کرد: جامعةالمصطفی بیشترین خدمت را در گسترش زبان فارسی در جهان داشته است و از نظر تدوین متون آموزشی در این عرصه، از مراکز پیشگام و دارای تجربیات ارزشمند به‌شمار می‌آید.

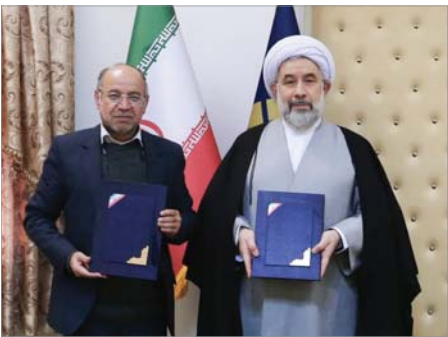
حجت‌الاسلام والمسلمین عباسی در ادامه، تنوع زبانی و ملیتی، ارائه آموزش‌های مجازی، دستاوردها و تولیدات علمی و پژوهشی، برگزاری دوره‌های کوتاه‌مدت مطالعاتی و همکاری‌های گسترده علمی را از دیگر ویژگی‌های جامعةالمصطفی برشمرد و یادآور شد: تجربیات ارزشمند بین‌المللی

• اسرار اجتماعی نماز جماعت

برخلاف آنچه برخی ابراز می‌کنند و در فضای جامعه اسلامی گفتمان‌سازی می‌کنند و در اثر برداشت یک‌سویه می‌گویند که دین و عبادت، باید فردی و در خفا باشد تا مشوب به ریا نشود، در حدیث، علل و فلسفه احکام از حضرت رضا ^{علیه السلام} نقل شده است: «انما جعلت الجماعة لئلا يكون الاخلاص والتوحيد والاسلام والعبادة لله الا ظاهرا مكشوفاً مشهوراً – مشهوداً – لان في اظهاره حجة على اهل الشرق والغرب لله وحده عزوجل» به این سبب نماز جماعت مقرر شده تا اخلاص و توحید و اسلام و عبادت خدا علنی، بی‌پرده و مشهور و مشهود همگان باشد تا در برابر شرق و غرب، دلیل و شاهدهی بر یگانگی خدا و باورمندی جامعه باشد. خلاصه و مفاد این جمله این است که انسان نمازگزار باید جامعه نمازگزار بسازد؛ جامعه‌ای که در آن اخلاص و توحید و اسلام و عبادت در برابر دید همگان باشد.

اخلاص به‌معنای پاکی از آلودگی و از هر شائبه‌ای که مزاحم هدف اصلی است؛ همانند خالص‌شدن دانه گندم از خار و خاشاک و سنگ و خاک؛ اخلاص عمل به‌معنای خالص‌نمودن تصمیمات و اقدامات از شوائب و آلودگی‌های ناپسند و از انگیزه‌های معارض و متضاد است. مشکل‌ترین مرحله در جلسه‌های آزمون فردی، تشخیص پاسخ صحیح پرسش از ده‌ها و صدها توهمات ذهنی است و فتنه‌های اجتماعی نیز، همواره در اثر خلط حق و باطل و صعوبت تشخیص راه حق، آغاز می‌شود و اگر عبادت خدا در صحنه جامعه ظهور و بروز داشته باشد و پرچم اسلام در هر کوی و برزن در اهتزاز باشد، تشخیص جریان‌هایی که بر آتش باطل می‌دهند و آتش‌افروزی می‌نمایند، برای گرفتاران و تماشاگران آسان‌تر شده، راه انحراف و فتنه بسته می‌شود؛ همان‌گونه که یک فرد مؤمن دارای بصیرت، زندگی خود را از آلودگی‌های شیطانی نجات می‌دهد، جامعه اسلامی با اخلاص نیز، تکلیف خود را با جریان‌های باطل یک‌سره می‌کند. وقتی شهادت به کلمه اخلاص«اشهد ان لااله الا الله» روزانه پنج‌بار و به‌صورت مکرر در مناره‌ها گوش مؤمنان را می‌نوازد و آنان را به جماعت فرامی‌خواند؛ جامعه‌ای در پناه آن شکل می‌گیرد که با شعار نه شرقی و نه غربی، تنها به فرهنگ توحیدی می‌اندیشد و تنها وحی الهی را دستور زندگی و سعادت خود قرار می‌دهد. در حدیث آمده است: «سئل رسول‌الله ^{صلی الله علیه و آله} عن الاخلاص فقال: هو ان تقول: ربی الله ثم تستقیم كما امرت»؛ از پیامبر خدا^{صلی الله علیه و آله} پرسیدند: اخلاص چیست؟ فرمود: اینکه اقرار کنی، تنها خدای یکتا پروردگار است؛ سپس در مسیر تحقق آن، استقامت‌ورزی و صبور و پایدار باشی.

توحید این است که باورکنی، تنها یک قدرت بر تمام هستی حاکم است و این باور را در نظام اجتماعی متبلور سازی. رعایت مراتب توحید، به‌ویژه توحید ربوبی و توحید در عبادت، اساس همه سیاست‌گذاری‌ها در جامعه اسلامی است که توسط نمازگزاران رقم می‌خورد؛ یعنی توجه به این اصل که آفرینش جلوه‌ای از اراده خدای یگانه و در تصرف و مالکیت اوست و جز او و تدبیر او، نیستی و سراب و توهم است. این باور – چه در زندگی فردی و چه در صحنه اجتماع – تصورش آسان(توحید ذات و صفات) ولی تصدیق و تحقیق آن(توحید در ربوبیت و توحید در عبادت، بسیار مشکل است. خداوند همه عوالم را به ولایت تشریعی در اختیار انسان نهاده و به او قدرت گزینش و انتخاب و آفرینش داده است تا خود و پیرامون خود را آن‌گونه بسازد که می‌اندیشد و برمی‌گزیند. جامعه توحیدی جامعه‌ای آگاه و گزینش‌گر است؛ هر روز انتخابات دارد و هر لحظه در حال انتخاب است. اگر آنچه برمی‌گزیند، منطبق بر گزینش خداوند و در دایره واجبات و محرمات الهی است، جامعه‌ای سعادتمند و بهشتی خواهد بود و اگر خدای ناکرده، تابع هوا و هوس خود یا شیطاطین و طاغوتیان باشد و راه منحرف را برگزیند، سرمایه را باخته و هیچ اندوخته‌ای به دست نیاورد است! جامعه توحیدی نه جامعه جبری است که انتخاب و خواست انسان‌ها نقشی نداشته باشد و همه چیز از پیش و توسط دیگران نوشته شده باشد و نه جامعه تقویضی است که انسان‌ها فعال مایشاء باشند و هرچه انتخاب کردند، مَهر درستی و مصلحت در پای ورقه داشته باشد. لحظه‌ای غفلت، از کاروانش بازمی‌دارد و قدمی اشتباه، او را از مسیر زندگی دور می‌سازد و جز خودش، هیچ‌کس دیگری مسؤل

تفاهم‌نامه همکاری میان جامعةالمصطفی العالمیه و دانشگاه شهید باهنر کرمان، با حضور رؤسای این دو مجموعه علمی به امضا رسید. به گزارش خبرگزاری حوزه، حجت‌الاسلام والمسلمین عباسی در ابتدای این دیدار، با خوشامدگویی به آقای اکبری‌فرد، رئیس دانشگاه باهنر و دیگر مسئولان این دانشگاه، به معرفی